

Sygn. akt IV CSK 380/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku G. B
przy uczestnictwie I. C. i H. B. T.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 25 marca 2016 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczek kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawca zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 25 marca 2016 r. naruszenie w różnych konfiguracjach przepisów art. 13 § 2, art. 199 § 1 pkt 1, art. 328 § 2, art. 365 § 1, 379 pkt 1, art. 382, art. 386 § 3, art. 391 § 1 i art. 506 k.p.c. oraz art. 153 k.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił nieważnością postępowania wskutek wydania w sprawie orzeczenia o rozgraniczeniu nieruchomości przez sąd z pominięciem fazy postępowania o rozgraniczenie przed organem administracyjnym.

Ponadto powołał się na oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioskodawca, który uzyskał korzystną dla siebie decyzję w fazie postępowania przed organem administracyjnym i nie uiszczył na wezwanie sądu w określonym terminie opłaty od wniosku o rozgraniczenie po przekazaniu sprawy na żądanie uczestniczek do postępowania sądowego, wiąże podniesiony zarzut nieważności postępowania z wydanym przez przewodniczącego zarządzeniem o zwrocie wniosku o rozgraniczenie po bezskutecznym upływie terminu do uiszczenia opłaty od wniosku. To zarządzenie nie stało na przeszkodzie rozpoznaniu sprawy przez sąd, ponieważ postępowanie o rozgraniczenie wszczyna już wniosek skierowany do organu administracyjnego i rygor zwrotu wniosku nie może być stosowany do postępowania już wszczętego (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2014 r., III CZP 48/14).

W tych okolicznościach twierdzenia skarżącego o nieważności postępowania, w którym zapadło zaskarżone postanowienie, są oczywiście bezzasadne.

Nie jest w sprawie spełniona także przesłanka oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 6 listopada 2015 r., IV CSK 263/15, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów powołanych przez skarżącego w celu wykazania omawianej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 5 pkt 2 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1800).

[aw]

jw